

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia 2020 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w granicach administracyjnych miasta Lublin

Na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt 13) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696, 1815) - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Ulicy oznaczonej lit. A-B na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: ul. Korpusu Ochrony Pogranicza.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

UZASADNIENIE

Korpus Ochrony Pogranicza to polska formacja wojskowa powołana na mocy rozkazu ministra spraw wojskowych gen. dyw. Władysława Sikorskiego z 12 września 1924r. Przyczyną powołania KOP było narastające na początku lat dwudziestych zagrożenie radzieckie dla stabilności sytuacji społeczno-politycznej na terenach przygranicznych. Korpus Ochrony Pogranicza stanowił integralną część Sił Zbrojnych RP, pod względem operacyjnym, organizacyjnym, personalnym i wyszkolenia podporządkowany został Ministerstwu Spraw Wojskowych. Przez 15 lat swego istnienia formacja ta odgrywała ważną rolę w systemie obronnym państwa. Głównym jej celem była: ochrona wschodniej granicy Polski, zapewnienie spokoju i bezpieczeństwa publicznego dla ludności obszarów przygranicznych, likwidacja działalności zbrojnych band terrorystycznych i dywersyjnych przerzucanych przez sowieckie służby specjalne z terenu ZSRR na terytorium II Rzeczypospolitej, zwalczanie działalności antypaństwowej prowadzonej przez przedstawicieli mniejszości narodowych, niedopuszczenie do nielegalnego przewozu i przerzutu towarów przez granicę, niedopuszczenie do nielegalnego przekraczania granicy oraz współdziałanie z innymi organami Sił Zbrojnych w zakresie obrony państwa. Żołnierze Korpusu wzięli także czynny udział w obronie granic we wrześniu 1939r., przeciwstawiając się na miarę swoich możliwości wielokrotnie liczniejszej Armii Czerwonej. W obliczu niemieckiego zagrożenia część tych doborowych jednostek wsparło oddziały Wojska Polskiego na frontach zachodnim i południowym. Uzupełnianie jednostek, w szczególności na odcinku polesko - wołyńskim stanowili w większości rezerwiści z Lubelszczyzny. Po klęsce wrześniowej wielu żołnierzy tej formacji dostało się do niewoli radzieckiej, część zdołała się ewakuować do Rumunii i na Węgry, część zaś przeszła do działań konspiracyjnych. W czasie stanu wojny funkcja KOP miała dobiec końca, a jego jednostki miały zgodnie z planem mobilizacyjnym zasilić oddziały i pododdziały Wojska Polskiego w linii.

Dowódcami KOP byli kolejno: gen. bryg. Henryk Odrowąż-Minkiewicz (od 1924 do 1929), płk Stanisław Tessaro (od 1929 do 1930), gen. bryg. Jan Kruszewski (od 1930 do 1939) i gen. bryg. Wilhelm Orlik-Ruckemann (od sierpnia 1939 do rozformowania we wrześniu 1939r.).

Nadanie nazwy ulica Korpusu Ochrony Pogranicza jest formą upamiętnienia wszystkich żołnierzy pełniących w tej formacji służbę w ochronie ojczyźnych granic oraz w walce o niepodległość Narodu Polskiego.